

[Prieme.]

Gange her fra Tingets Talerstol og skal besvare det Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede til mig, naar jeg har faaet Svar paa min Forespørgsel.

Naar det ærede Medlem siger, at han har ikke forlangt Offentlighed i de Spørgsmaal, der vedrører de Erklæringer, som Grosserer-Societetets Komité afgiver, vil jeg dertil gerne sige, at det ærede Medlem i sine Udtalelser ankede over, at den Slags Sager blev betragtet som interne Anliggender. Jeg kan ikke forstaa en saadan Udtalelse paa anden Vis, end at det ærede Medlems Mening maa være, at Sagerne bør behandles offentligt, og her er jeg enig med det ærede Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Nej, det, jeg sagde mod det interne, var, at det ærede Medlem Hr. Prieme i sin Tid hævdede, at Sagen — min Anke — var en intern Sag, som ikke vedkom Offentligheden. Det var det, det ærede Medlem sagde i sin Tid, men den vedkommer Offentligheden, siger jeg, fordi Grosserer-Societetet er en i Henhold til Loven bestaaende Organisation.

Jeg har meddelt, hvor jeg havde mine Oplysninger fra. Jeg sagde, at de var fra et af de Medlemmer, der deltog i Forhandlingerne, og som raadspurgte mig. Det er ganske givet, at de Tal, der stod der, maatte jeg behandle fortroligt, og det har jeg ogsaa gjort. Det, jeg derimod selvfølgelig har Lov til, naar jeg ser, at der er en forkert Oplysning i en Indberetning, er at sige til den Forening, som kan rette det: Der er en saadan Indberetning — det vidste Gud og hver Mand dengang —, der er Fejl i den, gaa op og se, hvordan jeres Forhold er opgjort. Det var det, jeg gjorde, det var den Vej, jeg fulgte, og det mener jeg er fuldkommen rigtigt. Ja, ikke alene det, jeg mener, det var min Pligt; man havde i Øjeblikket Brug for at vide, paa hvilke Omraader der kunde købes mere, og saa skulde det selvfølgelig til de paagældendes Kundskab i fuld Udstrækning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Det ærede Medlem Hr. Rager anerkender altsaa, at de Oplysninger, han har, er han kommet i Besiddelse af i det Møde, der afholdtes i Udenrigsministeriet

angaende den dansk-tyske Samhandel. Men det er en Kendsgerning, og jeg beder den højtærede Udenrigsminister bekræfte det, at naar den Slags Møder afholdes, anmoder man hver Gang Erhvervenes Deltagere om at behandle de Forhandlinger, der her føres, med Diskretion. Det er en Kendsgerning, at det ærede Medlem Hr. Rager ikke har gjort det, men har fremdraget Sagen her i dette høje Ting.

Med Hensyn til Sagens Realitet dette: Der blev fra Udenrigsministeriets Side af Grosserer-Societetets Komité forlangt en Indberetning om dette Spørgsmaal — hvis jeg ikke husker fejl, fra om Formiddagen til den samme Dags Eftermiddag, men i hvert Tilfælde fra den ene Dag til den næste. Og det er jo givet, at naar Spørgsmaalet var af saa indgribende Art, som Tilfældet her var, kan der indløbe en eller anden Fejl. Men jeg ønsker den højtærede Udenrigsministers Udtalelse om, hvorvidt det staaer Erhvervenes Deltagere frit at meddele og benytte de Oplysninger og Udtalelser, som fremkommer om Forholdene, naar Handelsforhandlinger føres i Udenrigsministeriet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning — og derefter gaar vi over til Talerlisten.

Rager: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Prieme, at jeg har ikke disse Oplysninger fra noget Møde i Udenrigsministeriet. Den paagældende Liste fandtes hos flere andre; det Eksemplar, jeg havde, stammede fra Grosserer-Societetet. (*Prieme:* Ja, det gjorde de jo alle sammen). Naa, ja vel, men saa maa jeg sige, at det Eksemplar stammede direkte fra Grosserer-Societetet.

Jeg har givet det ærede Medlem *min* Oplysning; det ærede Medlem lovede mig derefter at fortolke *sine* Udtalelser — det glemte det ærede Medlem. Det ærede Medlem staaer i en smuk Stilling med de lunkne Udtalelser, han har fremsat, og som han aabenbart hverken vil staa ved eller frafalde.

Fibiger: Atter i Aar har man under Finanslovdebatten drøftet Hanstholmhavnen, og Finansministeren har stillet i Udsigt, at Finansudvalget igen skal overveje, om man skal fortsætte med Bevillingen til Udførelse af Hanstholmhavnen. Naar jeg ikke har taget Ordet før nu, er Grunden den, at jeg vilde afvente, baade hvad Finans-